

Briselē, 2022. gada 3. decembrī
(OR. en)

15338/22

Starpiestāžu lieta:
2021/0414(COD)

SOC 654
EMPL 453
MI 875
DATAPROTECT 338
CODEC 1859

PIEZĪME

Sūtītājs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja (I)
Saņēmējs:	Padome
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par darba nosacījumu uzlabošanu platformu darbā – <i>vispārēja pieeja</i>

I. IEVADS

Komisija 2021. gada 9. decembrī iesniedza priekšlikumu direktīvai par darba nosacījumu uzlabošanu platformu darbā ¹. Priekšlikuma mērķi ir šādi:

- 1) uzlabot darba nosacījumus personām, kas veic platformu darbu, atvieglojot viņu nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu, izmantojot atspēkojamu juridisko prezumpciju (II nodaļa);

¹ ST 14450/21

- 2) uzlabot personu, kas veic platformu darbu, personas datu aizsardzību, uzlabojot pārredzamību, taisnīgumu un pārskatatbildību automatizētu uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu izmantošanā (III nodaļa);
- 3) uzlabot platformu darba pārredzamību (IV nodaļa) un ieviest konkrētus tiesiskās aizsardzības līdzekļus un izpildes pasākumus (V nodaļa).

Saskaņā ar attiecīgo juridisko pamatu, t. i., LESD 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu saistībā ar 153. panta 1. punktu b) apakšpunktu un LESD 16. panta 2. punktu, Padomei lēmums ir jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

Eiropas Parlaments vēl nav pieņēmis savu nostāju pirmajā lasījumā. Pašreizējais EP grafiks paredz, ka Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja referenta ziņojumu apstiprinās 2022. gada 12. decembrī, savukārt apstiprināšana plenārsēdē plānota janvārī.

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pieņēma atzinumu savā plenārsēdē 2022. gada 23. martā ².

Reģionu komiteja atzinumu pieņēma savā plenārsēdē 2022. gada 30. jūnijā ³.

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs savus oficiālos komentārus sniedza 2022. gada 2. februārī ⁴.

² ST 11378/22

³ ST 11328/22

⁴ ST 5966/22

II. DISKUSIJAS ČEHIJAS PREZIDENTŪRAS LAIKĀ

Padomes prezidentvalsts Čehijas darba pamatā ir Slovēnijas un Francijas prezidentūras laikā paveiktais, kā izklāstīts progresa ziņojumā, ko *EPSCO* padomei iesniedza šā gada jūnijā ⁵.

Lai izskatītu šo priekšlikumu, prezidentvalsts Čehija rīkoja piecas Sociālu jautājumu darba grupas sanāksmes. Pastāvīgo pārstāvju komiteja tekstus izskatīja 2022. gada 23. un 30. novembrī. Dalībvalstu bažas tika ņemtas vērā piecos secīgos prezidentvalsts kompromisa priekšlikumos ⁶.

Lai panāktu pienācīgu līdzsvaru tekstā un gūtu plašu dalībvalstu vairākuma atbalstu, tika paveikts intensīvs darbs nolūkā rast kompromisa risinājumus tam, kā kļiedēt delegāciju paustās bažas. Kopumā prezidentvalsts izmantoja šādu pieeju:

1. Pamatojoties uz prezidentvalsts Francijas paveikto saistībā ar divkāršo juridisko pamatu, prezidentvalsts Čehija visā tekstā definēja un precizēja jautājumu par darbības jomu attiecībā uz personām, nošķirot divas personu kategorijas. Pirmā kategorija ir personas, kurām ir darba attiecības, t. i., platformu darba ņēmēji, un to reglamentē LESD 153. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 153. panta 2. punkta b) apakšpunkts. Otrā kategorija, t. i., personas, kas veic platformu darbu, ietver gan darba attiecībās esošas personas, gan pašnodarbinātas personas, un to reglamentē LESD 16. pants.

⁵ ST 9227/1/22

⁶ ST 11593/22, ST 13303/22, ST 13830/22, ST 14514/22 un ST 14990/22.

2. Pilnībā apzinoties juridiskās prezumpcijas centrālo lomu priekšlikumā, prezidentvalsts centās rast līdzsvaru starp to dalībvalstu bažu risināšanu, kuras baidījās, ka juridiskā prezumpcija attiektos uz pārāk daudziem patiesi pašnodarbinātajiem, un prezumpcijas funkcijas aizsargāšanu, atvieglojot fiktīvu pašnodarbināto personu pareizu klasifikāciju.

Galvenie Sociālu jautājumu darba grupā apspriestie jautājumi ir apkopoti dokumentā 14514/22, savukārt Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2022. gada 23. novembra sanāksmē apspriestie galvenie jautājumi ir izklāstīti dokumentā 14990/22.

III. PREZIDENTVALSTS KOMPROMISA TEKSTS

Prezidentvalsts joprojām ir pārliecināta, ka pielikumā pievienotais teksts ir līdzsvarota atbilde uz dalībvalstu atšķirīgajiem lūgumiem un ka tas atspoguļo delegāciju viedokļu smaguma centru. Teksts atbilst tekstam, kas 30. novembrī dokumenta 14990/22 veidā tika iesniegts Pastāvīgo pārstāvju komitejai un kurā tam neizdevās iegūt vairākuma atbalstu. Lai Padomes (ESPCO) 2022. gada 8. decembra sanāksmē ministru līmenī varētu notikt jēgpilna un labi sagatavota politiska diskusija, kompromisa tekstā nav veiktas nekādas papildu izmaiņas.

Galvenās izmaiņas salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu ir izklāstītas turpmāk.

I nodaļa. Darbības joma un mērķis

Ievērojot Francijas prezidentūras laikā izvēlēto virzienu, prezidentvalsts Čehija, lai ieviestu skaidru nošķirumu starp abiem juridiskajiem pamatiem, vēl vairāk centās nošķirt noteikumus, kas saistīti ar *platformu darba ņēmēju* darba nosacījumu uzlabošanu (pamatojoties uz LESD 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu – darba nosacījumi), un noteikumus, kas saistīti gan ar darba ņēmēju, gan pašnodarbināto personu, t. i., *personu, kas veic platformu darbu*, personas datu aizsardzības uzlabošanu (pamatojoties uz LESD 16. pantu).

Prezidentvalsts sīkāk noteica direktīvas darbības jomu, pievienojot papildu kritēriju digitālās darba platformas definīcijai, lai iekļautu tikai tās platformas, kuras savus pakalpojumus sniedz, izmantojot automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas. Mērķis ir izslēgt no darbības jomas tos uzņēmumus, galvenokārt MMVU, kuri savas uzņēmējdarbības veikšanai izmanto tikai pavisam vienkāršus elektroniskos līdzekļus, piemēram, tīmekļa vietni.

Delegācijas informēja, ka dažas digitālās darba platformas cenšas izvairīties no valsts tiesību aktu un jurisdikcijas piemērošanas, pieņemot darbā personas, kas veic platformu darbu, izmantojot starpniekus, un, lai šo faktu novērstu, prezidentvalsts pievienoja noteikumu par starpniekiem. Ņemot vērā dažādos apakšlīgumu un starpniecības veidus apvienojumā ar digitālo darba platformu elastību, pielāgojoties mainīgajai regulatīvajai videi, šis noteikums uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt tādu pašu aizsardzības līmeni arī starpniecības gadījumā, vienlaikus ļaujot dalībvalstīm pašām izvēlēties piemērotus pasākumus.

II nodaļa. Juridiskā prezumpcija

Atbildot uz delegāciju aicinājumu precizēt, kā darbojas juridiskā prezumpcija un tās atspēkošana, prezidentvalsts ir pārstrukturējusi II nodaļu, saglabājot lielāko daļu sākotnējā Komisijas teksta. Jaunajā tekstā ir izklāstīti materiālie nosacījumi juridiskās prezumpcijas piemērošanai 4. pantā, procesuālie aspekti, tostarp tās atspēkošana, 4.a pantā un atbalsta pasākumi, kas dalībvalstīm jāveic saskaņā ar 4.b pantu.

Kritēriji prezumpcijas piemērošanai

Attiecībā uz juridiskās prezumpcijas materiālajiem nosacījumiem prezidentvalsts sekoja delegāciju aicinājumam padarīt kritērijus skaidrākus un vieglāk piemērojamus. Tāpēc attiecībā uz kritērijiem tika veiktas dažas nelielas teksta korekcijas, un dažādie elementi, kas iekļauti 4. panta d) punkta agrākā kritērija atklātajā uzskaitījumā, tika sadalīti trīs atsevišķos kritērijos, tādējādi palielinot kritēriju skaitu no pieciem līdz septiņiem. Līdz ar to kritēriju skaits, kas jāizpilda, lai piemērotu prezumpciju, tika mainīts no diviem uz trīs.

Tika arī precizēts (pārvietojot tekstu no 25. apsvēruma uz rezolutīvo daļu), ka, ja platforma rīkojas tikai, lai izpildītu juridisku pienākumu, tostarp pienākumu, kas izriet no koplīgumiem, neuzskata, ka platforma ir izpildījusi kritēriju.

Prezumpcijas piemērošana un tās atspēkošana

Prezumpciju piemēro visos attiecīgajos procesos, kuros ir skarts nodarbinātības statuss. Tieši šajos procesos, kuros tiek piemērota juridiskā prezumpcija, vajadzētu būt iespējai to atspēkot, pamatojoties uz darba attiecību definīciju spēkā esošajos valsts tiesību aktos, koplīgumos un praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru.

Lai gan prezumpciju piemēro pēc iespējas plašāk, direktīvā ir ņemts vērā tas, ka procesu veidi, kā arī "darba ņēmēja" definīcija dažādās tiesību jomās atšķiras. Juridiskā prezumpcija neattiecas uz procesiem, kas saistīti ar nodokļiem, krimināltiesībām un sociālo jomu, ja vien dalībvalstis nav tā nolēmušas. Vienlaikus direktīva neliedz dalībvalstīm paplašināt tāda pārklasificēšanas lēmuma, kas pieņemts, pamatojoties uz prezumpcijas piemērošanu, tiesiskās sekas uz jebkuru citu tiesību jomu un jebkuru citu procesu.

Izpildes iestāžu rīcības brīvība

Lai izvairītos no lieka administratīvā sloga un pārslodzes, kas traucētu izpildes iestādēm pildīt citus savus pienākumus, izpildes iestādēm ir rīcības brīvība piemērot juridisko prezumpciju, ja ir izpildīts divkārtšais nosacījums, proti, ka tās rīkojas *ex-officio* un ka ir acīmredzams, ka atspēkošana būtu veiksmīga.

Lai gan tāda lēmuma iedarbību, kas balstīts uz juridiskās prezumpcijas piemērošanu, nevajadzētu aizkavēt, uzsākot tiesvedību vai pārsūdzības procesus, prezidentvalstij bija jāņem vērā, ka noteikums, kas izslēdz apturošu efektu pārsūdzības procesos, būtu spēcīga iejaukšanās valsts procesuālajos tiesību aktos un būtiski apgrūtinātu tā īstenošanu. Tādēļ 4.a. panta 5. punkts ir pārveidots, paredzot dalībvalstīm rīcības brīvību.

III nodaļa. Automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas

Otrs priekšlikuma pamatelements ir to personu, kas veic platformu darbu, personas datu aizsardzība, ja digitālā darba platforma attiecībā uz tām izmanto automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas. Automatizētas uzraudzības sistēmas un automatizētas lēmumu pieņemšanas sistēmas ir definētas 2. pantā.

Ir racionalizēts 6.–8. pants, kuros izklāstīti noteikumi par personu, kas veic platformu darbu, personas datu aizsardzību, un ir uzlabota to struktūra. Šajā nolūkā prezidentvalsts jo īpaši grozīja bijušo 6. panta 5. punktu un pārcēla to augstāk uz jaunu 5.a pantu. Šis noteikums tagad ir vienkāršāks un aizliedz dažu veidu personas datu apstrādi, izmantojot automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas. Tādējādi minētais noteikums nodrošina augstāku aizsardzības līmeni, nekā līmenis, kas paredzēts Vispārīgajā datu aizsardzības regulā. Direktīvas 6.–8. pantā ir paredzēti noteikumi, kas jāpiemēro papildus Vispārīgajai datu aizsardzības regulai. Ir uzlabotas to personu pilnvaras un aizsardzība, kuras uzrauga automatizēto uzraudzību vai lēmumu pieņemšanu, piešķirot tām tiesības noraidīt automatizētus lēmumus un aizsargājot tās pret nelabvēlīgu attieksmi sakarā ar savu pienākumu pildīšanu.

Turklāt noteikumi, kas attiecas uz darba aizsardzību, ir pārcelti no 7. panta bijušā 2. punkta uz jaunu 8.a pantu, kurā tagad aplūkota šīs direktīvas saistība ar Direktīvu 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā.

Saistība ar Regulu (ES) 2019/1150 par tiešsaistes starpniecības pakalpojumu komerciālajiem lietotājiem (8. panta 5. punktā) un Direktīvu 2002/14/EK par darbinieku informēšanu un uzklaušīšanu (9. pants) saistībā ar automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām ir padarīta vienkāršāka un skaidrāka.

IV nodaļa. Platformu darba pārredzamība

Nodaļā par platformu darba pārredzamību ir precizēta saikne starp platformu jauno pienākumu platformu vajadzībām veikto darbu deklarēt dalībvalstī, kurā darbs tiek veikts, ar jau spēkā esošajiem pienākumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Turklāt digitālajām darba platformām ir pienākums informēt valsts iestādes par starpniekiem, ar kuriem tās sadarbojas.

IV. NOBEIGUMS

Padome tiek aicināta panākt vispārēju pieeju par šā dokumenta pielikumā izklāstīto kompromisa tekstu un pilnvarot prezidentvalsti sākt sarunas par šo dosjē ar Eiropas Parlamenta pārstāvjiem.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par darba nosacījumu uzlabošanu platformu darbā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu saistībā ar tā 153. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 16. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁷,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁸,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

⁷ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁸ OV C [...], [...], [...] lpp.

tā kā:

- (1) Atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 3. pantam Savienības mērķi citu starpā ir veicināt savu tautu labklājību un gādāt par Eiropas ilgtspējīgu attīstību, kas balstīta uz sociālo tirgus ekonomiku ar augstu konkurētspēju, kuras mērķis ir pilnīga nodarbinātība un sociālā attīstība.
- (2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 31. pantā ir paredzētas ikviena darba ņēmēja tiesības uz veselībai nekaitīgiem, drošiem un cilvēka cieņai atbilstīgiem darba apstākļiem. Hartas 27. pants aizsargā darba ņēmēju tiesības uz informāciju un konsultācijām uzņēmumā. Hartas 8. pantā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību. Hartas 16. pantā ir atzīta darījumdarbības brīvība.
- (3) 2017. gada 17. novembrī Ģēteborgā pieņemtā Eiropas sociālo tiesību pīlāra ⁹ 5. principā ir noteikts, ka neatkarīgi no nodarbinātības attiecību veida un ilguma darbiniekiem ir tiesības uz taisnīgu un vienādu attieksmi tādos aspektos kā darba nosacījumi, sociālās aizsardzības pieejamība un apmācība; ka saskaņā ar tiesību aktiem un kolektīviem līgumiem darbiniekiem nodrošina elastību, kas vajadzīga, lai ātri pielāgotos ekonomiskās situācijas izmaiņām; ka jāsekmē novatoriskas darba formas, kas nodrošina kvalitatīvus darba apstākļus, jāstimulē uzņēmējdarbība un pašnodarbinātība un jāveicina profesionālā mobilitāte; un ka jānovērš tādas nodarbinātības attiecības, kuru rezultātā rodas nedroši darba apstākļi, tostarp jāaizliedz nestandarta līgumu izmantošana. Portu sociālajā samītā 2021. gada maijā tika apstiprināts rīcības plāns, kas pievienots sociālajam pīlāram ¹⁰.

⁹ Iestāžu kopīgā proklamācija par Eiropas sociālo tiesību pīlāru (OV C 428, 13.12.2017., 10. lpp.).

¹⁰ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāns" (COM(2021)102 final, 4.3.2021.).

- (4) Digitalizācija maina darba pasauli, uzlabojot ražīgumu un palielinot elastīgumu, vienlaikus radot arī dažus riskus attiecībā uz nodarbinātību un darba nosacījumiem. Uz algoritmiem balstītas tehnoloģijas, tostarp automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas, ir veicinājušas digitālo darba platformu rašanos un izaugsmi.
- (5) Platformu darbu veic privātpersonas, izmantojot digitālo darba platformu digitālo infrastruktūru, kas sniedz pakalpojumus saviem klientiem. Izmantojot algoritmus, digitālās darba platformas atkarībā no to uzņēmējdarbības modeļa lielākā vai mazākā mērā var kontrolēt darba izpildi, atalgojumu un attiecības starp saviem klientiem un personām, kas veic darbu. Platformu darbu var veikt tikai tiešsaistē, izmantojot elektroniskos rīkus ("tiešsaistes platformu darbs"), vai hibrīdveidā, apvienojot tiešsaistes saziņas procesu ar turpmāku darbību fiziskajā pasaulē ("platformu darbs fiziskajā darba vietā"). Daudzas no esošajām digitālajām darba platformām ir starptautiskas uzņēmējdarbības jomas dalībnieces, kas savas darbības un uzņēmējdarbības modeļus īsteno vairākās dalībvalstīs vai pāri robežām.
- (6) Platformu darbs sniedz iespējas vieglāk piekļūt darba tirgum, gūt papildu ienākumus no sekundāras darbības vai izmantot zināmu elastību darba laika organizēšanā. Tajā pašā laikā platformu darbs rada problēmas, jo tas var mazināt robežas starp darba attiecībām un pašnodarbinātību, kā arī darba devēju un darba ņēmēju atbildību. Nodarbinātības statusa nepareiza klasifikācija rada sekas skartajiem cilvēkiem, jo tā var ierobežot piekļuvi esošajām darba tiesībām. Tas arī rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas savus darba ņēmējus klasificē pareizi, un ietekmē dalībvalstu industriālo attiecību sistēmas, nodokļu bāzi un to sociālās aizsardzības sistēmu tvērumu un ilgtspēju. Lai gan šādas problēmas pastāv plašākā mērogā, ne tikai platformu darbā, platformu ekonomikā tās ir īpaši akūtas un neatliekamas.

- (7) Tiesas lietas vairākās dalībvalstīs ir parādījušas, ka dažos platformu darba veidos nodarbinātības statuss joprojām tiek klasificēts nepareizi, jo īpaši nozarēs, kurās digitālās darba platformas zināmā mērā kontrolē darba izpildi un atalgojumu par to. Lai gan digitālās darba platformas bieži klasificē personas, kas strādā ar to starpniecību, kā pašnodarbinātos vai "neatkarīgus līgumslēdzējus", daudzas tiesas ir konstatējušas, ka šīs platformas *de facto* vada un kontrolē šīs personas, bieži vien integrējot tās savā pamatdarbībā un vienpusēji nosakot atlīdzības līmeni. Līdz ar to šīs tiesas ir pārkvalificējušas norādītās pašnodarbinātās personas par platformu darba ņēmējiem.
- (8) Ar algoritmiem darbināmas automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas arvien vairāk aizstāj funkcijas, ko uzņēmumos parasti veic vadītāji, piemēram, uzdevumu sadali, norādījumu sniegšanu, paveiktā darba novērtēšanu, stimulu nodrošināšanu vai sankciju piemērošanu. Digitālās darba platformas izmanto šādas algoritmiskās sistēmas par standarta veidu, kā organizēt un pārvaldīt platformu darbu, izmantojot savu infrastruktūru. Personām, kas veic platformu darbu, uz ko attiecas šāda algoritmiskā pārvaldība, bieži trūkst informācijas par to, kā algoritmi darbojas, kādi personāli tiek izmantoti un kā viņu uzvedība ietekmē automatizēto sistēmu pieņemtos lēmumus. Šī informācija nav pieejama arī darba ņēmēju pārstāvjiem un darba inspekcijām. Turklāt personas, kas veic platformu darbu, bieži nezina automatizēto sistēmu pieņemto vai atbalstīto lēmumu iemeslus un tām nav iespējas apspriest šos lēmumus ar kontaktpersonu vai apstrīdēt tos.
- (9) Ja platformas darbojas vairākās dalībvalstīs vai pāri robežām, bieži vien nav skaidrs, kur un kas veic platformu darbu. Turklāt valstu iestādēm nav viegli piekļūt datiem par digitālajām darba platformām, tostarp par to personu skaitu, kas regulāri veic platformu darbu, viņu nodarbinātības statusu un darba nosacījumiem. Tas sarežģī piemērojamo noteikumu izpildi.

- (10) Juridisko instrumentu kopums paredz minimālos standartus attiecībā uz darba nosacījumiem un darba tiesībām visā Savienībā. Tas jo īpaši ietver Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1152 ¹¹ par pārredzamiem un paredzamiem darba nosacījumiem, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/88/EK ¹² par darba laiku, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/104/EK ¹³ par pagaidu darba aģentūrām un citus īpašus instrumentus par tādiem aspektiem kā drošība un veselības aizsardzība darbā, strādājošas grūtnieces, darba un privātās dzīves līdzsvars, darbs uz noteiktu laiku, nepilna laika darbs, darba ņēmēju norīkošana darbā.
- (11) Padomes Ieteikumā 2019/C 387/01 ¹⁴ par darbinieku un pašnodarbināto personu piekļuvi sociālajai aizsardzībai dalībvalstīm ieteikts veikt pasākumus, lai visiem darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām nodrošinātu sociālās aizsardzības shēmu formālu un iedarbīgu segumu, adekvātumu un pārredzamību.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 ¹⁵ ("Vispārīgā datu aizsardzības regula") nodrošina fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un jo īpaši paredz konkrētas tiesības un pienākumus, kā arī aizsardzības pasākumus attiecībā uz likumīgu, godīgu un pārredzamu personas datu apstrādi, tostarp attiecībā uz automatizētu individuālu lēmumu pieņemšanu.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1152 (2019. gada 20. jūnijs) par pārredzamiem un paredzamiem darba nosacījumiem Eiropas Savienībā (OV L 186, 11.7.2019., 105. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 18.11.2003., 9. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.).

¹⁴ Padomes Ieteikums (2019. gada 8. novembris) par darbinieku un pašnodarbināto personu piekļuvi sociālajai aizsardzībai (2019/C 387/01)(OV C 387, 15.11.2019., 1. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (12.a) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 ¹⁶ veicina taisnīgumu un pārredzamību komerciālajiem lietotājiem, kas izmanto tiešsaistes platformu operatoru sniegtos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus. [Eiropas Komisija ir ierosinājusi turpmākus tiesību aktus, ar ko paredz saskaņotus noteikumus mākslīgā intelekta sistēmu nodrošinātājiem un lietotājiem] ¹⁷.
- (12.b) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā, ir izveidota vispārēja sistēma, kurā noteiktas minimālās prasības attiecībā uz darbinieku tiesībām uz informēšanu un uzklausišanu Savienības uzņēmumos vai iestādēs.
- (13) Lai gan spēkā esošajos Savienības tiesību aktos ir paredzēti daži vispārīgi aizsardzības pasākumi, problēmām platformu darbā ir vajadzīgi daži konkrēti papildu pasākumi. Nolūkā pienācīgi strukturēt ilgtspējīgu platformu darba attīstību, Savienībai ir jānosaka minimālie standarti, lai pievērstos izaicinājumiem, ko rada platformu darbs. Būtu jāievieš pasākumi, kas atvieglo to personu nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu, kuras Savienībā veic platformu darbu, un būtu jāuzlabo platformu darba pārredzamība, tostarp pārrobežu situācijās. Turklāt personām, kas veic platformu darbu, būtu jānodrošina vairākas tiesības, kuru mērķis ir veicināt pārredzamību, taisnīgumu un pārskatatbildību algoritmiskajā pārvaldībā. Tas būtu jādara nolūkā uzlabot juridisko noteiktību un censties panākt vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp digitālajām darba platformām un bezsaistes pakalpojumu sniedzējiem, kā arī atbalstīt digitālo darba platformu ilgtspējīgu izaugsmi Savienībā.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV L 186, 11.7.2019., 57. lpp.).

¹⁷ [COM(2021) 206 final, 21.4.2021.]

- (14) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 154. pantu Komisija ir sākusi divpakāpju apspriešanos ar sociālajiem partneriem par darba nosacījumu uzlabošanu platformu darbā. Sociālie partneri nav vienojušies sākt sarunas par šiem jautājumiem. Tomēr šajā jomā ir svarīgi rīkoties Savienības līmenī, pielāgojot pašreizējo tiesisko regulējumu platformu darba parādīšanās faktam.
- (15) Turklāt Komisija rīkoja plašu informācijas apmaiņu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp digitālajām darba platformām, tādu personu, kas veic platformu darbu, apvienībām, dalībvalstu pārstāvjiem, akadēmisko aprindu un starptautisko organizāciju ekspertiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.
- (15.a) Šīs direktīvas mērķis ir uzlabot platformu darba ņēmēju darba apstākļus un aizsargāt to personu personas datus, kuras veic platformu darbu, reglamentējot algoritmiskās pārvaldības izmantošanu platformu darba kontekstā. Abi mērķi tiek īstenoti vienlaikus, un, esot savstarpēji pastiprinoši un nesaraunami saistīti, tie ir vienlīdz svarīgi. Attiecībā uz LESD 153. panta 1. punkta b) apakšpunktu šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi, kuru mērķis ir atbalstīt to personu nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu, kuras veic platformu darbu, un uzlabot platformu darba pārredzamību, tostarp pārrobežu situācijās. Attiecībā uz LESD 16. pantu ar šo direktīvu izveido regulējumu, kura mērķis ir uzlabot to fizisko personu aizsardzību, kuras veic platformu darbu, attiecībā uz to personas datu apstrādi, palielinot attiecīgo algoritmiskās pārvaldības procedūru pārredzamību, taisnīgumu un pārskatatbildību platformu darbā.

- (16) Šī direktīva būtu jāpiemēro personām, kas Savienībā veic platformu darbu, neatkarīgi no to nodarbinātības statusa.
- (17) Ar šo direktīvu būtu jānosaka obligāti noteikumi, ko piemēro visām digitālajām darba platformām neatkarīgi no to uzņēmējdarbības veikšanas vietas un neatkarīgi no citādi piemērojamiem tiesību aktiem, ar noteikumu, ka platformas darbs, ko organizē ar minētās digitālās darba platformas starpniecību, tiek veikts Savienībā.
- (18) Digitālās darba platformas atšķiras no citām tiešsaistes platformām ar to, ka tās izmanto automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas, lai organizētu darbu, ko pēc platformas sniegtā pakalpojuma saņēmēja vienreizēja vai atkārtota pieprasījuma veic privātpersonas. Automatizētas uzraudzības un lēmumu pieņemšanas sistēmas vāc to personu personas datus, kuri veic platformu darbu, un pieņem vai atbalsta lēmumus, kas ietekmē darba apstākļus. Privātpersonu veiktā darba organizēšanā kā nozīmīgs elements būtu vismaz jāparedz pieprasījumu pēc pakalpojuma savietošana ar darbaspēka piedāvājumu, ko veic persona, kurai ir līgumattiecības ar digitālo darba platformu un kura ir pieejama konkrēta uzdevuma veikšanai. Tas var ietvert citas darbības, piemēram, maksājumu apstrādi. Tiešsaistes platformas, kas neorganizē privātpersonu veiktu darbu, bet tikai nodrošina līdzekļus, ar kuriem pakalpojumu sniedzēji var sasniegt galalietotāju, piemēram, reklamējot piedāvājumus vai pakalpojumu pieprasījumus vai apkopojot un demonstrējot pieejamos pakalpojumu sniedzējus konkrētā jomā bez jebkādas turpmākas iesaistes, nebūtu jāuzskata par digitālu darba platformu. Digitālo darba platformu definīcijā nebūtu jāiekļauj tāda pakalpojuma sniedzēji, kura pamatmērķis ir izmantot vai kopīgot aktīvus, piemēram, izmitināšanas vietu īstermiņa īre, vai tālākpārdot preces vai pakalpojumus, kā arī tie pakalpojuma sniedzēji, kas organizē brīvprātīgo darbības. Tai būtu jāattiecas tikai uz tāda pakalpojuma sniedzējiem, attiecībā uz kuru personas veiktā darba, piemēram personu pārvadājumu vai tīrīšanas pakalpojumu, organizācija ir būtiska, nevis tikai mazsvarīga un atvasināta sastāvdaļa.

- (18.a) Dažos gadījumos personām, kas veic platformu darbu, nav tiešu līgumattiecību ar digitālo darba platformu, bet tām ir attiecības ar starpnieku, ar kura starpniecību tās veic platformu darbu, izmantojot digitālo darba platformu. Šāds platformu darba organizēšanas veids bieži izraisa to, ka attiecībā uz platformu darbu ir neskaidri noteikti digitālo darba platformu un starpnieku pienākumi. Personas, kas veic platformu darbu, izmantojot starpniekus, attiecībā uz sava nodarbinātības statusa nepareizu klasifikāciju un automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām ir pakļautas tādiem pašiem riskiem kā personas, kas platformu darbu digitālās darba platformas vajadzībām veic tieši. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saskaņā ar šo direktīvu tām ir tāds pats aizsardzības līmenis kā personām, kas veic platformu darbu un kam ir tiešas līgumattiecības ar digitālo darba platformu.
- (19) Lai apkarotu viltus pašnodarbinātību platformu darbā un atvieglotu pareizu nodarbinātības statusa noteikšanu, dalībvalstīs vajadzētu būt atbilstošām procedūrām, ar kurām novērs un risina personu, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statusa nepareizu klasifikāciju. Minēto procedūru mērķim vajadzētu būt pārliecināties, ka pastāv darba attiecības, kā noteikts valsts tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru, un, ja šādas darba attiecības pastāv, nodrošināt pilnīgu atbilstību Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami darba ņēmējiem, kā arī valsts darba tiesībām un koplīgumiem. Ja pašnodarbinātība vai pagaidu nodarbinātības statuss – kā noteikts valsts līmenī – ir pareizais nodarbinātības statuss, būtu jāpiemēro tiesības un pienākumi saskaņā ar šo statusu.

- (20) Tiesa savā judikatūrā ir noteikusi kritērijus darba ņēmēja statusa noteikšanai ¹⁸. Šīs direktīvas īstenošanā būtu jāņem vērā tas, kā minētos kritērijus interpretē Tiesa. Pašnodarbinātā statusa ļaunprātīga izmantošana valsts mērogā vai pārrobežu situācijās ir nepatiesi deklarēta darba veids, kas bieži vien tiek saistīts ar nedeklarētu darbu. Viltus pašnodarbinātība ir tad, kad persona ir deklarēta kā pašnodarbināta persona, bet darbs, ko šī persona veic, atbilst nosacījumiem, kas raksturīgi darba attiecībām. Tiesa ir atzinusi ¹⁹, ka klasifikācija par "pašnodarbinātu personu" valsts tiesībās neliedz šo persona kvalificēt par "darba ņēmēju" Savienības tiesību aktu izpratnē, ja tās neatkarība ir tikai fiktīva, tādējādi slēpjot darba attiecības.

¹⁸ Tiesas 1986. gada 3. jūlija spriedums *Deborah Lawrie-Blum / Land Baden-Württemberg*, C-66/85, ECLI:EU:C:1986:284; 2010. gada 14. oktobra spriedums, *Union Syndicale Solidaires Isère / Premier ministre and Others*, C-428/09, ECLI:EU:C:2010:612; 2014. gada 4. decembra spriedums, *FNV Kunsten Informatie en Media / Staat der Nederlanden*, C-413/13, ECLI:EU:C:2014:2411; 2015. gada 9. jūlija spriedums, *Ender Balkaya / Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH*, C-229/14, ECLI:EU:C:2015:455; 2016. gada 17. novembra spriedums, *Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH / Ruhrlandklinik gGmbH*, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883; 2020. gada 16. jūlija spriedums, *UX / Governo della Repubblica italiana*, C-658/18, ECLI:EU:C:2020:572; un Tiesas 2020. gada 22. aprīļa rīkojums *B / Yodel Delivery Network Ltd*, C692/19, ECLI:EU:C:2020:288.

¹⁹ Tiesas 2004. gada 13. janvāra spriedumi, *Debra Allonby / Accrington & Rossendale College, Education Lecturing Services, trading as Protocol Professional and Secretary of State for Education and Employment*, C-256/01, ECLI:EU:C:2004:18; 2010. gada 11. novembra spriedums, *Dita Danosa / LKB Lizings SIA*, C-232/09, ECLI:EU:C:2010:674, un 2014. gada 4. decembra spriedums, *FNV Kunsten Informatie en Media / Staat der Nederlanden*, C-413/13, ECLI:EU:C:2014:2411.

- (21) Prioritāro faktu princips, kas nozīmē, ka darba attiecību pastāvēšanas noteikšanā galvenokārt jābalstās uz faktiem, kas saistīti ar faktisko darba izpildi, tostarp, atalgojumu, nevis pušu attiecību aprakstu saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas 2006. gada Ieteikumu par darba tiesiskajām attiecībām (Nr. 198), ir īpaši būtisks platformu darba gadījumā, kur līguma nosacījumus bieži vien vienpusēji nosaka viena puse.
- (22) Ja, pamatojoties uz faktiem, darba attiecības tiek konstatētas, skaidri identificē pusi, kas uzņemas darba devēja lomu, un minētajai pusei jāpilda visi no darba devēja statusa izrietošie pienākumi.
- (23) Nodarbinātības statusa pareizas noteikšanas nodrošināšanai nevajadzētu kavēt patiesi pašnodarbinātu personu, kas veic platformu darbu, nosacījumu uzlabošanu. Ja digitālā darba platforma, pilnīgi brīvprātīgi vai vienojoties ar attiecīgajām personām, nolemj maksāt par sociālo aizsardzību, nelaimes gadījumu apdrošināšanu vai cita veida apdrošināšanu, apmācību vai līdzīgiem pasākumiem pašnodarbinātajiem, kas strādā, izmantojot minēto platformu, šie pasākumi kā tādi nebūtu jāuzskata par noteicošiem elementiem, kas norāda uz darba attiecību esamību.
- (24) Dalībvalstīs un Tiesas judikatūrā vadība un kontrole vai juridiskā pakļautība ir būtisks elements darba attiecību definēšanā. Ja digitālās darba platformas kontrolē darba izpildi, tās darbojas kā darba devēji darba attiecībās. Tādēļ šāda veida līgumattiecības saskaņā ar juridisku prezumpciju būtu jāuzskata par darba attiecībām starp platformu un personu, kas ar tās starpniecību veic platformu darbu. Tādējādi digitālajai darba platformai pret personu, kas veic platformu darbu, būtu jāizturas kā pret darba ņēmēju, kuram ir visas tiesības un pienākumi saskaņā ar minēto statusu, kā paredzēts attiecīgajos Savienības tiesību aktos, valsts tiesību aktos, koplīgumos un praksē, ja vien digitālā darba platforma sekmīgi neatspēko prezumpciju.

- (25) Lai juridiskā prezumpcija būtu darbotiespējīga un atvieglotu darba ņēmēju tiesību īstenošanu, direktīvā būtu jāiekļauj kritēriji, kas norāda, ka digitālā darba platforma kontrolē darba izpildi un ka persona, kas veic platformu darbu, visticamāk, ir darba attiecībās. Šiem kritērijiem būt jābalstās uz Savienības un valstu judikatūru. Kritērijos būtu jāiekļauj konkrēti elementi, kas parāda, ka digitālā darba platforma nosaka atalgojuma līmeņa vai tā diapazona augšējo robežu, pieprasa ievērot noteikumus attiecībā uz izskatu vai uzvedību, sniedz norādes par to, kā veicams darbs, cieši uzrauga darba izpildi, arī stingri pārbaudot darba rezultātu kvalitāti, tostarp ar elektroniskiem līdzekļiem, kas nenožīmē tikai pakalpojuma saņēmēju atsauksmju vai vērtējumu izmantošanu, ierobežo rīcības brīvību izvēlēties savu darba laiku vai prombūtnes laikposmus, pieņemt vai noraidīt uzdevumus, izmantot apakšuzņēmējus vai aizstājējus vai liedz personai, kas veic platformu darbu, veidot darījumu kontaktus ar potenciālajiem klientiem, tostarp, izmantojot vairākus nosacījumus vai izmantojot sankciju sistēmu. Tajā pašā laikā kritērijiem nebūtu jāattiecas uz situācijām, kad personas, kas veic platformu darbu, ir acīmredzami patiesi pašnodarbinātie. Patiesi pašnodarbinātie paši ir atbildīgi pret saviem klientiem par darba veikšanu un paveiktā darba rezultātu kvalitāti. Brīvība izvēlēties darba laiku vai prombūtnes laikposmus, atteikties veikt uzdevumus, izmantot apakšuzņēmējus vai aizstājējus vai neierobežoti strādāt jebkuras trešās personas labā ir uzskatāma par vienu no patiesas pašnodarbinātības iezīmēm.

- (25.a) Dalībvalstīm saskaņā ar savas valsts tiesisko un tiesu sistēmu būtu jāizveido atbalsta pasākumu sistēma, lai nodrošinātu juridiskās prezumpcijas efektīvu īstenošanu. Lai prezumpcija praksē būtu efektīva un to varētu piemērot, vienmēr būtu jāizpilda trīs kritēriji, kuri norāda, ka persona, kas veic platformu darbu, visticamāk, būtu jāuzskata par tādu, kas ir darba tiesiskajās attiecībās. Šo kritēriju mērķis ir sniegt viegli saprotamu pazīmju kopumu, kas norāda uz iespējamu darba attiecību pastāvēšanu, un tādējādi, izmantojot juridisko prezumpciju, atvieglot personas, kas veic platformu darbu, piekļuvi attiecīgajām tiesībām, kas izriet no darba attiecību pastāvēšanas.
- (25.b) Lai gan ir svarīgi līdz minimumam samazināt risku, ka varētu tikt apdraudēta juridiskās prezumpcijas efektīva piemērošana, kritērijs, kam digitālā darba platforma atbilst tikai tāpēc, ka ir izpildījusi Savienības tiesību aktu, valsts tiesību aktu vai koplīgumu prasības, jo īpaši attiecībā uz pakalpojuma saņēmēju veselību un drošību, nebūtu jāuzskata par tādu, kas norāda, ka ir izpildīti juridiskās prezumpcijas kritēriji šīs direktīvas nozīmē.
- (25.c) Lai nodrošinātu piekļuvi Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami darba ņēmējiem, juridiskā prezumpcija būtu jāpiemēro visos attiecīgajos administratīvajos vai tiesas procesos, kuros ir skarts personas, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statuss. Nekam šajā direktīvā nebūtu jāliedz dalībvalstīm piemērot minēto prezumpciju citos administratīvos vai tiesas procesos vai atzīt tādu procesu rezultātus, kuros prezumpcija ir piemērota, lai nodrošinātu tiesības pārklasificētiem darba ņēmējiem saskaņā ar citām tiesību jomām.

(26) [...]

(27) [...]

(28) Pat ja kritēriji liecina, ka persona, kas veic platformu darbu, varētu būt darba attiecībās, attiecības starp personu, kas veic platformu darbu, un digitālo darba platformu var neatbilst darba attiecību prasībām saskaņā ar definīciju, kas noteikta attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajos tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru. Tiesas vai administratīvajā procesā, uz kuru attiecas juridiskā prezumpcija, dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja atspēkot juridisko prezumpciju, pamatojoties uz iepriekš minēto definīciju, pierādot, ka attiecīgās attiecības nav darba attiecības. Digitālajām darba platformām ir pilnīgs pārskats par visiem faktiskajiem elementiem, kas nosaka attiecību juridisko raksturu, jo īpaši algoritmiem, ar kuru palīdzību tās pārvalda savas darbības. Tāpēc tām vajadzētu būt pierādīšanas pienākumam, ja tās apgalvo, ka attiecīgās līgumattiecības nav darba tiesiskās attiecības. Turklāt, ja persona, kas veic platformu darbu, un uz kuru attiecas prezumpcija, cenšas atspēkot juridisko prezumpciju, būtu jāprasa, lai digitālā darba platforma palīdzētu šai personai, konkrēti – sniedzot visu platformas rīcībā esošo attiecīgo informāciju par minēto personu. Veiksmīgai prezumpcijas atspēkošanai tiesas vai administratīvajā procesā nevajadzētu liegt piemērot prezumpciju turpmākajās tiesvedībās vai pārsūdzībās saskaņā ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem.

- (28.a) Lai gan juridiskā prezumpcija būtu jāpiemēro procesos, ko ierosina persona, kas veic platformu darbu, ja ir skarts nodarbinātības statuss, iestādēm, kas atbild par attiecīgo tiesību aktu ievērošanas pārbaudi vai izpildi, rīkojoties pēc savas iniciatīvas, piemēram, darba inspekcijām, vajadzētu būt rīcības brīvībai nepiemērot minēto prezumpciju, ja ir acīmredzams, ka prezumpcija tiktu sekmīgi atspēkota. Ir svarīgi izveidot valsts regulējumu, lai samazinātu tiesvedību un palielinātu juridisko noteiktību.
- (28.b) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt, ka tiesas vai administratīvajam procesam, ko ierosinājušas digitālās darba platformas, lai apstrīdētu tiesu vai administratīvas iestādes lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz juridiskās prezumpcijas piemērošanu, nav apturošas ietekmes uz attiecīgo lēmumu.
- (28.c) Juridiskās noteiktības labad juridiskajai prezumpcijai nevajadzētu būt ar atpakaļejošu spēku pirms šīs direktīvas transponēšanas datuma, un tāpēc tā būtu jāpiemēro tikai laikposmam, kas sākas no minētās dienas, tostarp attiecībā uz līgumattiecībām, kas noslēgtas pirms tās un minētajā datumā joprojām turpinās. Tāpēc prasības, kas saistītas ar iespējamu darba attiecību pastāvēšanu pirms minētā datuma un no tām izrietošajām tiesībām un pienākumiem līdz minētajam datumam, būtu jāizvērtē, pamatojoties tikai uz valsts tiesību aktiem un Savienības tiesību aktiem, kas bija spēkā pirms šīs direktīvas.
- (28.d) Lai visām iesaistītajām pusēm nodrošinātu juridisko noteiktību un pārredzamību, ir būtiska iedarbīga juridiskās prezumpcijas īstenošana, izmantojot atbilstošus pasākumus, piemēram, izplatot informāciju sabiedrībai, izstrādājot norādījumus un nodrošinot efektīvu kontroli un pārbaudes. Šajos pasākumos būtu jāizvairās no patiesi pašnodarbinātu personu pārklasificēšanas, jāņem vērā jaunuzņēmumu īpašā situācija, lai atbalstītu uzņēmējdarbības potenciālu un nosacījumus digitālo darba platformu ilgtspējīgai izaugsmei Savienībā.

- (29) Platformu darba kontekstā uz personām, kas veic platformu darbu, bieži attiecas lēmumi, kas pieņemti vai atbalstīti ar automatizētu uzraudzības un lēmumu pieņemšanas sistēmu palīdzību. Personu, kas veic platformu darbu, piekrišana personas datu apstrādei ne vienmēr tiek dota brīvi, jo personām, kas veic platformu darbu, sistēmiski nav patiesi brīvas izvēles vai tās nevar atteikt vai atsaukt piekrišanu, nekaitējot savām līgumattiecībām, neraugoties uz to, ka šāda piekrišana nav nepieciešama, lai veiktu platformu darbu, un pastāv nelīdzsvarotība starp personu, kas veic platformu darbu, un digitālo darba platformu, kas izmanto automatizētās uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas. Lai gan ar Regulu (ES) 2016/679 ir izveidots vispārējs regulējums fizisku personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, ir jāparedz konkrēti noteikumi, ar kuriem novērš bažas, kas platformu darba kontekstā, izmantojot automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas, ir specifiskas personas datu apstrādei. Konkrēti, digitālajām darba platformām nebūtu jāapstrādā nekādi personas dati par personas, kas veic platformu darbu, emocionālo vai psiholoģisko stāvokli, nebūtu jāapstrādā nekādi personas dati saistībā ar tās privātajām sarunām un nebūtu jāvāc nekādi personas dati, kamēr persona, kas veic platformu darbu, nepiedāvā vai neveic platformu darbu. Šajā kontekstā termini, kas šajā direktīvā attiecas uz personas datu aizsardzību, būtu jāsaprot, ņemot vērā Regulā (ES) 2016/679 noteiktās definīcijas.
- (30) [...]
- (31) [...]

- (32) Neskarot tiesības un pienākumus, kas izriet no Regulas (ES) 2016/679, šajā direktīvā ir paredzēti papildu aizsardzības pasākumi attiecībā uz automatizētu uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu izmantošanu platformu darba kontekstā. Uz digitālajām darba platformām būtu jāattiecinā pārredzamības pienākumi attiecībā uz automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām, ko izmanto, lai ar elektroniskiem līdzekļiem vāktu, pārraudzītu vai novērtētu darba izpildi; automatizētām lēmumu pieņemšanas sistēmām, ko izmanto, lai pieņemtu vai atbalstītu lēmumus, kuri būtiski ietekmē personu, kas veic platformu darbu, darba nosacījumus, tostarp to piekļuvi darba uzdevumiem, ienākumus, darba drošību un veselības aizsardzību, darba laiku, paaugstināšanu amatā un līgumisko statusu, tostarp viņu konta ierobežošanu, apturēšanu vai izbeigšanu. Papildus tam, kas noteikts Regulā (ES) 2016/679, informācija par šādām sistēmām būtu jāsniedz arī tad, ja lēmumu pamatā nav tikai automatizēta apstrāde, ar noteikumu, ka tos atbalsta automatizētas sistēmas. Būtu arī jāprecizē, kāda informācija par šādām automatizētām sistēmām būtu jāsniedz personām, kas veic platformu darbu, un kā un kad tā būtu jāsniedz. Informācija par automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām būtu jāsniedz arī platformu darba ņēmēju pārstāvjiem un valstu darba iestādēm, lai tās varētu veikt savas funkcijas.
- (33) Ar šo pienākumu sniegt informāciju nebūtu jāprasa, lai digitālās darba platformas atklātu savu automatizēto uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu detalizētu darbību, tostarp algoritmus vai citus detalizētus datus, kas satur komercnoslēpumus vai ko aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības. Tomēr minētajiem apsvērumiem nevajadzētu būt par iemeslu atteikumam sniegt visu šajā direktīvā prasīto informāciju.

- (34) [...]
- (35) Digitālās darba platformas personu, kas veic platformu darbu, pārvaldībā plaši izmanto automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas. Uzraudzība ar elektroniskiem līdzekļiem var būt uzmācīga, un lēmumi, ko pieņem vai atbalsta šādas sistēmas, piemēram, lēmumi, kas saistīti ar uzdevumu sadales piedāvājumu, ienākumiem, to drošību un veselību, to darba laiku, to piekļuvi apmācībai, to paaugstināšanu amatā vai statusu organizācijā un līgumisko statusu, tieši ietekmē personas, kuras veic platformu darbu un kurām varētu nebūt tieša kontakta ar vadītāju (cilvēku). Tāpēc digitālajām darba platformām būtu jāuzrauga un regulāri jānovērtē, kādu ietekmi uz darba nosacījumiem rada atsevišķi lēmumi, kas pieņemti vai atbalstīti ar automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām. Digitālajām darba platformām šajā nolūkā būtu jānodrošina pietiekami cilvēkresursi. Personām, kurām digitālā darba platforma ir uzdevusi uzraudzības funkciju, vajadzētu būt kompetencei, izglītībai un pilnvarām, kas nepieciešama, lai veiktu minēto funkciju, un jo īpaši tiesībām atcelt automatizētus lēmumus. Tām vajadzētu būt aizsargātām pret atlaišanu, disciplināriem pasākumiem vai citādu nelabvēlīgu attieksmi saistībā ar savu funkciju pildīšanu. Papildus pienākumiem, kas noteikti Regulas (ES) 2016/679 22. pantā, šīs direktīvas 7. panta 1. un 3. punktā ir paredzēti skaidri noteikti pienākumi, ko piemēro platformu darba kontekstā.

- (36) Regulas (ES) 2016/679 22. panta 3. punktā ir noteikts, ka datu pārzinis veic atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses gadījumos, kad uz datu subjektiem attiecas lēmumi, kuru pamatā ir tikai automatizēta apstrāde. Minētajā punktā ir noteikts, ka datu subjektam ir vismaz tiesības panākt cilvēka līdzdalību no pārziņa puses, lai datu subjekts varētu paust savu viedokli un apstrīdēt lēmumu.
- (37) Šajā direktīvā papildus Regulai 2016/679 ir paredzēti noteikumi saistībā ar algoritmisko pārvaldību platformu darbā. Personām, kas veic platformu darbu, vajadzētu būt tiesībām saņemt paskaidrojumu no digitālās darba platformas par lēmumu, lēmumu trūkumu vai tādu lēmumu kopumu, kas pieņemti vai atbalstīti ar automatizētām sistēmām un kas tās būtiski ietekmē. Šajā nolūkā digitālajai darba platformai būtu jānodrošina viņiem iespēja digitālajā darba platformā ar kontaktpersonu (cilvēku) apspriest un precizēt šādu lēmumu pamatā esošos faktus, apstākļus un iemeslus. Turklāt, ja digitālā darba platforma ierobežo, aptur vai izbeidz personas, kas veic platformu darbu, kontu, atsaka atlīdzību par šīs personas veikto darbu vai ietekmē tās līgumisko statusu, digitālajai darba platformai būtu jāsniedz personai, kas veic platformu darbu, rakstisks pamatojums par minētā lēmuma iemesliem, jo šādi lēmumi, visticamāk, īpaši būtiski negatīvi ietekmētu personas, kas veic platformu darbu, jo īpaši viņu potenciālos ienākumus. Ja saņemtais paskaidrojums vai iemesli nav apmierinoši vai ja personas, kas veic platformu darbu, uzskata, ka jebkurš lēmums, kas tās būtiski ietekmē, pārkāpj to tiesības, tām vajadzētu būt arī tiesībām pieprasīt digitālajai darba platformai pārskatīt lēmumu un bez liekas kavēšanās saņemt pamatotu atbildi. Ja ar šādiem lēmumiem tiek pārkāptas minēto personu tiesības, piemēram, darba tiesības, tiesības uz nediskrimināciju vai uz to personas datu aizsardzību, digitālajai darba platformai būtu bez liekas kavēšanās jālabo šādi lēmumi vai, ja tas nav iespējams, jānodrošina kompensācija par nodarīto kaitējumu un jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nākotnē izvairītos no līdzīgiem lēmumiem.

- (38) Ar Padomes Direktīvu 89/391/EEK ²⁰ ievieš pasākumus, lai veicinātu darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzības uzlabošanu darbā, tostarp darba devēju pienākumu līdz minimumam samazināt riskus un novērtēt arodveselības un darba drošības riskus. Tā kā automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas, iespējams, var būtiski ietekmēt platformu darba ņēmēju fizisko un garīgo veselību, digitālajām darba platformām būtu jānovērtē šie riski, jāizvērtē, vai sistēmu aizsardzības pasākumi ir piemēroti minēto risku novēršanai, un jāveic atbilstoši preventīvi un aizsargpasākumi. Tām būtu jāizvairās no tā, ka šādu sistēmu izmantošana rada nepamatotu spiedienu uz darba ņēmējiem vai apdraud viņu veselību. Lai stiprinātu šo noteikumu efektivitāti, digitālajai darba platformai savs riska novērtējums un riska mazināšanas pasākumu novērtējums būtu jā dara pieejams platformu darba ņēmējiem, viņu pārstāvjiem un kompetentajām iestādēm.
- (39) Automatizētu uzraudzības un lēmumu pieņemšanas sistēmu ieviešana vai būtiskas izmaiņas to lietošanā, ko veic digitālās darba platformas, tieši ietekmē platformu darba ņēmēju darba organizāciju un individuālos darba nosacījumus, tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka tiesības un pienākumus attiecībā uz informēšanu un uzklauššanu, jo īpaši tos, kas noteikti Direktīvā 2002/14/EK, var tieši īstenot platformu darba ņēmēju pārstāvji un, ja nav pārstāvju, platformu darbinieki. Ir vajadzīgi papildu pasākumi, lai nodrošinātu, ka digitālās darba platformas pirms šādu lēmumu pieņemšanas par to informē platformu darba ņēmējus vai viņu pārstāvjus un apspriežas ar tiem atbilstošā līmenī un, ņemot vērā algoritmiskās pārvaldības sistēmu tehnisko sarežģītību, vajadzības gadījumā saskaņoti ar platformas darba ņēmēju vai viņu pārstāvju izraudzīta eksperta palīdzību. Šī direktīva neskar Direktīvā 2002/14/EK ietvertos informēšanas un uzklauššanas pasākumus.

²⁰ Padomes Direktīva 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.).

- (40) Būtiska daļa no personām, kas veic platformu darbu, ir personas, kurām nav darba attiecību. Digitālo darba platformu izmantoto automatizēto uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu ietekme uz to personas datu aizsardzību un to ienākumu gūšanas iespējām ir līdzīga ietekmei, kādu izjūt platformu darba ņēmēji. Tāpēc šīs direktīvas 6., 7. un 8. pantā noteiktās tiesības, kas attiecas uz fizisku personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi algoritmiskās pārvaldības kontekstā, proti, tiesības attiecībā uz automatizēto uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu pārredzamību, personas datu apstrādes vai vākšanas ierobežojumiem, cilvēka veiktu uzraudzību un nozīmīgu lēmumu pārskatīšanu, būtu jāpiemēro arī tām personām, kas veic platformu darbu un kam nav darba attiecību. Viņiem nebūtu jāpiemēro tiesības, kas attiecas uz veselību un drošību darbā un platformu darba ņēmēju vai viņu pārstāvju informēšanu un uzklauššanu un kas ir specifiskas darba ņēmējiem, ņemot vērā Savienības tiesību aktus. Regulā (ES) 2019/1150 ir paredzēti aizsardzības pasākumi attiecībā uz taisnīgumu un pārredzamību pašnodarbinātām personām, kas veic platformu darbu, ar nosacījumu, ka tās tiek uzskatītas par komerciālajiem lietotājiem minētās regulas izpratnē. Attiecībā uz cilvēku veiktu svarīgu lēmumu pārskatīšanu Regulas (ES) 2019/1150 īpašajiem noteikumiem būtu jāprevalē attiecībā uz komerciālajiem lietotājiem.
- (41) Lai nodrošinātu, ka digitālās darba platformas ievērot darba tiesību aktus un noteikumus, jo īpaši, ja tās veic uzņēmējdarbību valstī, kas nav dalībvalsts, kurā platformas darba ņēmējs veic darbu, digitālajām darba platformām būtu jādeklarē platformu darba ņēmēja veiktais darbs tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbs tiek veikts. Šim pienākumam nevajadzētu aizstāt deklarēšanas vai paziņošanas pienākumus, kas noteikti ar citiem Savienības instrumentiem.

- (42) Informācija par to personu skaitu, kas regulāri veic platformu darbu, informācija par to līgumisko vai nodarbinātības statusu un vispārīgajiem noteikumiem, kas piemērojami šīm līgumattiecībām, ir būtiska, lai palīdzētu attiecīgajām iestādēm pareizi noteikt nodarbinātības statusu tām personām, kas veic platformu darbu, un nodrošināt atbilstību juridiskajām saistībām, kā arī to platformu darba ņēmēju pārstāvjiem pildot tām uzticētās pārstāvības funkcijas, un tādēļ minētā informācija būtu jādara tām pieejama. Minētajām iestādēm un pārstāvjiem vajadzētu būt arī tiesībām pieprasīt digitālajām darba platformām papildu skaidrojumus un sīkāku informāciju saistībā ar sniegto informāciju.
- (43) Savienībā ir izstrādāta plaša sociālās jomas *acquis* izpildes noteikumu sistēma, kuras elementi būtu jāpiemēro šai direktīvai, lai nodrošinātu, ka personām, kas veic platformu darbu, ir piekļuve iedarbīgai un objektīvai strīdu izšķiršanai un tiesībām uz tiesisko aizsardzību, tostarp kompensāciju par nodarīto kaitējumu. Konkrētāk, ņemot vērā tiesību uz efektīvu juridisko aizsardzību pamatbūtību, personām, kas veic platformu darbu, šāda aizsardzība būtu jāsaņem arī pēc tam, kad nodarbinātība vai darba attiecības, ar kurām atbilstoši šai direktīvai, iespējams, ir pārkāptas tiesības, ir beigušās.
- (44) Personu, kas veic platformu darbu, pārstāvjiem vajadzētu būt iespējai saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi pārstāvēt vienu vai vairākas personas, kas veic platformas darbu, jebkurā tiesas vai administratīvā procesā, lai īstenotu tiesības vai pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas. Prasību iesniegšana vairāku personu, kas veic platformu darbu, vārdā vai to atbalstam ir veids, kā atvieglot tiesvedību, kas citādi netiktu celtas procesuālu un finansiālu šķēršļu dēļ vai baidoties no represijām.

- (45) Platformu darbam raksturīgas kopīgas darbavietas trūkums, kur darba ņēmēji var iepazīt cits citu un sazināties savā starpā un ar saviem pārstāvjiem, tostarp arī tādēļ, lai aizstāvētu savas intereses attiecībā pret digitālo darba platformu. Tāpēc saskaņā ar digitālo darba platformu darba organizāciju ir jāizveido digitāli sakaru kanāli, kuros personas, kas veic platformu darbu, var savstarpēji apmainīties ar informāciju un kuros ar tām var sazināties platformu darba ņēmēju pārstāvji. Digitālajām darba platformām savā digitālajā infrastruktūrā vai ar līdzīgi iedarbīgiem līdzekļiem būtu jāizveido šādi sakaru kanāli, vienlaikus ievērojot personas datu aizsardzību un atturoties no piekļuves šiem sakariem vai to uzraudzības.
- (46) Tiesas vai administratīvajos procesos, kas attiecas uz tādu personu, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu, darba organizācijas elementi, kas ļauj noteikt nodarbinātības statusu, un jo īpaši tas, vai digitālā darba platforma kontrolē konkrētus darba izpildes elementus, var būt digitālās darba platformas rīcībā un nebūt viegli pieejami personām, kas veic platformu darbu, un kompetentajām iestādēm. Tāpēc valstu tiesām vai kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai likt digitālajai darba platformai atklāt visus būtiskos pierādījumus, kas ir tās rīcībā, tostarp konfidenciālu informāciju, piemērojot efektīvus pasākumus šādas informācijas aizsardzībai.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas 5.a, 6., 7. un 8. pantā papildus Regulai (ES) 2016/679 ir paredzēti noteikumi saistībā ar platformu darbu, lai nodrošinātu personas, kas veic platformu darbu, personas datu aizsardzību, Regulas (ES) 2016/679 51. pantā minētajām valstu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt kompetentām uzraudzīt minēto aizsardzības pasākumu piemērošanu. Regulas (ES) 2016/679 procesuālais satvars būtu jāpiemēro šīs direktīvas papildu noteikumu izpildei, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības, sadarbības un konsekvences mehānismiem, tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, atbildību un sodiem, tostarp kompetenci piemērot administratīvos naudas sodus līdz minētās regulas 83. panta 5. punktā minētajai summai.

- (48) Automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas, ko izmanto platformu darbā, ietver personu, kas veic platformu darbu, personas datu apstrādi un ietekmē platformu darba ņēmēju darba nosacījumus un tiesības, un tas izvirza jautājumus par datu aizsardzības tiesību aktiem, kā arī par saistītām tiesību jomām, piemēram, darba tiesībām. Tādēļ datu aizsardzības uzraudzības iestādēm un citām kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbojas šīs direktīvas izpildē, tostarp, savstarpēji apmainoties ar attiecīgo informāciju, neskarot datu aizsardzības uzraudzības iestāžu neatkarību.
- (48.a) Lai šajā direktīvā paredzētā aizsardzība būtu efektīva, ir būtiski aizsargāt personas, kas veic platformu darbu un kas īsteno savas attiecīgās ar šo direktīvu piešķirtās tiesības, pret atlaišanu un līdzvērtīgiem pasākumiem.
- (49) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot darba nosacījumus platformu darbā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jānosaka kopīgas minimālās prasības, bet minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (50) Šī direktīva nosaka minimālās prasības, tādējādi neskarot dalībvalstu prerogatīvu ieviest un saglabāt noteikumus, kas ir labvēlīgāki personām, kas veic platformu darbu. Ja vien šī direktīva neievieš labvēlīgākus noteikumus, tiesībām, kas iegūtas saskaņā ar līdzšinējo tiesisko regulējumu, arī turpmāk būtu jāpaliek spēkā. Šīs direktīvas īstenošanu nevar izmantot, lai samazinātu līdzšinējās tiesības, kas šajā jomā noteiktas spēkā esošajos Savienības vai valsts tiesību aktos, un uz tās pamata arī nevar samazināt šīs direktīvas aptvertajā jomā sniegtās aizsardzības vispārējo līmeni.
- (50.a) Ir jāievēro sociālo partneru autonomija. Tāpēc sociālajiem partneriem vajadzētu būt iespējai uzskatīt, ka konkrētās situācijās, kas saistītas ar platformu darbinieku darba apstākļiem, šīs direktīvas mērķa sasniegšanai piemērotāki ir atšķirīgi noteikumi, nevis konkrēti standarti, kas noteikti šīs direktīvas 8.a, 9., 11. un 12. pantā. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut sociālajiem partneriem uzturēt spēkā, sarunu gaitā izstrādāt un noslēgt tādas koplīgumus un panākt to izpildi, kuri atšķiras no minētajos pantos ietvertajiem noteikumiem, vienlaikus ievērojot platformu darbinieku vispārējo aizsardzību.
- (51) Šīs direktīvas īstenošanā dalībvalstīm būtu jāizvairās administratīvus, finansiālus vai juridiskus ierobežojumus noteikt tādā veidā, kas kavētu mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu izveidi un attīstību. Dalībvalstīm būtu jānovērtē savu transponēšanas pasākumu ietekme uz jaunuzņēmumiem un uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, lai nodrošinātu, ka ietekme uz tiem nav nesamērīga, īpašu uzmanību veltot mikrouzņēmumiem un administratīvajam slogam. Dalībvalstīm būtu jāpublicē arī šādu novērtējumu rezultāti.

- (52) Ja sociālie partneri kopīgi to lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai tās vienmēr varētu garantēt rezultātus, ko šī direktīva tiecas sasniegt, dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem. Tām saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi būtu arī jāveic atbilstoši pasākumi, lai šīs direktīvas noteikumu īstenošanas nolūkā nodrošinātu sociālo partneru efektīvu iesaistīšanu un veicinātu un uzlabotu sociālo dialogu.
- (53) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ²¹ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (54) Notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ²² 42. panta 1. punktu, un 2022. gada 2. februārī tas ir sniedzis atzinumu ²³,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

²¹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

²³ ST 5966/22.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šīs direktīvas mērķi ir uzlabot platformu darba ņēmēju darba apstākļus un personu, kas veic platformu darbu, aizsardzību attiecībā uz to personas datu apstrādi, izmantojot automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas.
- 1.a Šos mērķus īsteno:
 - ieviešot pasākumus nolūkā atvieglot personu, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu;
 - uzlabojot pārredzamību, taisnīgumu un pārskatatbildību automatizētu uzraudzības un lēmumu pieņemšanas sistēmu izmantošanā attiecībā uz personām, kas veic platformu darbu; un
 - uzlabojot platformu darba pārredzamību, tostarp pārrobežu situācijās.
2. [...]
3. Šo direktīvu piemēro personām, kas veic platformu darbu Savienībā, digitālajām darba platformām, kas organizē Savienībā veiktu platformu darbu, neatkarīgi no platformas uzņēmējdarbības veikšanas vietas un neatkarīgi no citādi piemērojamiem tiesību aktiem.

4. Attiecībā uz personu, kas veic platformu darbu, pārstāvjiem, kuri nepārstāv platformu darba ņēmējus, šo direktīvu piemēro tikai tiktāl, ciktāl personu, kas veic platformu darbu, pārstāvība ir paredzēta valsts tiesību aktos un praksē.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) "digitālā darba platforma" ir fiziska vai juridiska persona, kas sniedz pakalpojumus, kuri atbilst visām sekojošajām prasībām:
- a) pakalpojumu vismaz daļēji nodrošina attālināti, izmantojot elektroniskos līdzekļus, piemēram, tīmekļa vietni vai mobilo lietotni,
 - b) to sniedz pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma,
 - c) tas kā nepieciešamu un būtisku elementu ietver personu par atlīdzību veiktā darba organizēšanu neatkarīgi no tā, vai šis darbs tiek veikts tiešsaistē vai konkrētā vietā;
 - d) tas ietver automatizētās uzraudzības sistēmas vai lēmumu pieņemšanas sistēmas izmantošanu;
- (2) "platformu darbs" ir darbs, ko organizē, izmantojot digitālu darba platformu, un ko Savienībā veic persona, pamatojoties uz līgumattiecībām starp digitālo darba platformu un personu vai starpnieku, neatkarīgi no tā, vai starp personu vai starpnieku un pakalpojuma saņēmēju pastāv līgumattiecības;

- (3) "persona, kas veic platformu darbu" ir persona, kas veic platformu darbu neatkarīgi no līgumattiecību rakstura vai tā, vai iesaistās puses tās ir noteikušas;
- (4) "platformu darba ņēmējs" ir persona, kura veic platformu darbu un kurai ir darba līgums vai kuru uzskata par tādu, kam ir darba tiesiskās attiecības, kā noteikts katrā dalībvalstī spēkā esošajos tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru;
- (4.a) "starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas izveido līgumattiecības, tostarp, slēdzot apakšuzņēmuma līgumu, ar personu, kas veic platformu darbu, vai digitālo darba platformu, lai platformu darbu darītu pieejamu ar minētās digitālās darba platformas starpniecību;
- (5) [...]
- (6) [...]
- 6.a) "automatizētas uzraudzības sistēmas" ir sistēmas, ko izmanto, lai ar elektroniskiem līdzekļiem vāktu personas datus par personām, kas veic platformu darbu, pārraudzītu vai novērtētu to darba izpildi;
- 6.b) "automatizētas lēmumu pieņemšanas sistēmas" ir sistēmas, ko izmanto, lai pieņemtu vai atbalstītu lēmumus, kuri būtiski ietekmē personas, kas veic platformu darbu, jo īpaši uzdevumu piedāvājumu vai sadali tām, to ienākumus, to drošību un veselību, to darba laiku, to piekļuvi apmācībai un to līgumisko statusu, tostarp to konta ierobežošanu, apturēšanu vai izbeigšanu.

2. Digitālo darba platformu definīcija, kas noteikta 1. punkta 1. apakšpunktā, neietver tāda pakalpojumu sniedzējus, kura pamatmērķis ir izmantot vai kopīgot aktīvus vai tālākpārdot preces vai pakalpojumus.

2.a pants

Starpnieki

Dalībvalstis nodrošina, ka starpnieku izmantošana nesamazina aizsardzību, ko šī direktīva sniedz personām, kuras veic platformu darbu.

II NODAĻA

NODARBINĀTĪBAS STATUSS

3. pants

Nodarbinātības statusa pareiza noteikšana

1. Dalībvalstis ievieš procedūras, lai pārbaudītu un nodrošinātu personu, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu nolūkā pārliecināties, ka pastāv darba attiecības, kā noteikts dalībvalstīs spēkā esošajos tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru, un nodrošināt, ka minētajiem platformu darba ņēmējiem ir tiesības, kas izriet no darba ņēmējiem piemērojamiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un prakses.
2. Nosakot, vai pastāv darba attiecības, galvenokārt ņem vērā faktus, kas saistīti ar faktisko darba izpildi, ņemot vērā automatizētu uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu izmantošanu platformu darba organizēšanā, neatkarīgi no tā, kā šīs attiecības ir klasificētas jebkurā līgumā, par kuru iesaistītās puses varētu būt vienojušās. Ja darba attiecības tiek konstatētas, pamatojoties uz faktiem, saskaņā ar valsts tiesību sistēmām skaidri identificē personu, kas uzņemas darba devēja pienākumus.

4. pants

Juridiskā prezumpcija

1. Attiecības starp digitālo darba platformu un personu, kas veic platformu darbu ar minētās platformas starpniecību, juridiski tiek uzskatītas par darba attiecībām, ja ir izpildīti vismaz trīs no turpmāk minētajiem kritērijiem:
 - a) digitālā darba platforma nosaka atalgojuma līmeņa augšējo robežu;
 - b) digitālā darba platforma izvirza prasību personai, kas veic platformu darbu, ievērot īpašus noteikumus attiecībā uz izskatu, uzvedību pret pakalpojuma saņēmēju vai darba veikšanu;
 - c) digitālā darba platforma pārrauga darba izpildi, tostarp, izmantojot elektroniskus līdzekļus;
 - d) digitālā darba platforma ierobežo brīvību, tostarp ar sankcijām, organizēt savu darbu, ierobežojot rīcības brīvību izvēlēties savu darba laiku vai prombūtnes laikposmus;
 - da) digitālā darba platforma ierobežo brīvību, tostarp ar sankcijām, organizēt savu darbu, ierobežojot rīcības brīvību pieņemt vai atteikt uzdevumus;
 - db) digitālā darba platforma ierobežo brīvību, tostarp ar sankcijām, organizēt savu darbu, ierobežojot rīcības brīvību izmantot apakšuzņēmējus vai aizstājējus;
 - e) digitālā darba platforma ierobežo iespēju veidot klientu bāzi vai veikt darbu jebkuras trešās personas labā.

- 2.a Ja digitālā darba platforma atbilst kādam no 1. punktā minētajiem kritērijiem tikai tāpēc, ka tā ir izpildījusi juridiskas saistības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, šo kritēriju neuzskata par izpildītu šā panta nolūkā.
3. [...]
4. [...]

4.a pants

Prezumpcijas piemērošana un atspēkošana

1. Juridisko prezumpciju piemēro visos attiecīgajos administratīvajos vai tiesas procesos, kuros tiek skarts jautājums par personas, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statusa pareizu noteikšanu.

Juridiskā prezumpcija neattiecas uz procesiem, kas saistīti ar nodokļiem, krimināltiesībām un sociālo nodrošinājumu. Tomēr minētajos procesos dalībvalstis var piemērot juridisko prezumpciju saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Pārbaudot atbilstību attiecīgajiem tiesību aktiem vai nodrošinot to izpildi pēc savas iniciatīvas, kompetentajām valsts administratīvajām iestādēm ir rīcības brīvība nepiemērot prezumpciju, ja ir acīmredzams, ka to sekmīgi atspēkos saskaņā ar 2. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka procesos, uz kuriem attiecas prezumpcija, jebkurai no pusēm ir iespēja atspēkot juridisko prezumpciju.

Šajā nolūkā:

- a) ja digitālā darba platforma apgalvo, ka attiecīgās līgumattiecības nav darba attiecības, kā definēts attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajos tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru, pierādīšanas pienākumu pilda minētā digitālā darba platforma;
 - b) ja persona, kas veic platformu darbu, apgalvo, ka attiecīgās līgumattiecības nav darba attiecības, kā definēts attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajos tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru, digitālajai darba platformai ir jāpalīdz pienācīgi atrisināt tiesvedību, jo īpaši sniedzot visu tās rīcībā esošo saistīto informāciju.
4. Attiecībā uz līgumattiecībām, kas noslēgtas pirms un joprojām turpinās 21. panta 1. punktā noteiktajā datumā, 4. pantā minēto juridisko prezumpciju piemēro tikai laikposmam, kas sākas no minētā datuma.
5. Ja digitālā darba platforma apstrīd administratīvu vai tiesas lēmumu, ar ko, pamatojoties uz prezumpcijas piemērošanu, nosaka personas, kas veic platformu darbu, nodarbinātības statusu, dalībvalstis var noteikt, ka šāds process neaptur minēto lēmumu.

4.b pants

Atbalsta pasākumu sistēma

Dalībvalstis izveido atbalsta pasākumu sistēmu, lai nodrošinātu 4. pantā minētās juridiskās prezumpcijas efektīvu īstenošanu. Tās jo īpaši:

- a) nodrošina, ka informācija par juridiskās prezumpcijas piemērošanu ir publiski pieejama skaidrā, visaptverošā un viegli pieejamā veidā;
- b) digitālajām darba platformām, personām, kas veic platformu darbu, un sociālajiem partneriem izstrādā norādījumus, kas ļautu izprast un īstenot praksē juridisko prezumpciju, tostarp tās atspēkošanu;
- c) saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi izstrādā norādes kompetentajām valsts iestādēm, lai proaktīvi vērstos pret neatbilstīgām digitālajām darba platformām;
- d) saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi paredz efektīvas kontroles un inspekcijas, ko veic valsts iestādes, vienlaikus nodrošinot, ka šādas kontroles un inspekcijas ir samērīgas un nediskriminējošas.

5. pants

[...]

III NODAĻA

PĀRVALDĪBA, IZMANTOJOT AUTOMATIZĒTAS UZRAUDZĪBAS VAI LĒMUMU PIEŅEMŠANAS SISTĒMAS

5.a pants

Ierobežojumi attiecībā uz personas datu apstrādi, izmantojot automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas

1. Digitālās darba platformas, izmantojot automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas:
 - a) neapstrādā nekādus personas datus par personas, kas veic platformu darbu, emocionālo vai psiholoģisko stāvokli;
 - b) neapstrādā nekādus personas datus saistībā ar privātām sarunām, tostarp informācijas apmaiņu ar platformu darba ņēmēju pārstāvjiem;
 - c) nevāc nekādus personas datus, kamēr persona, kas veic platformu darbu, nepiedāvā vai neveic platformu darbu.

6. pants

Automatizēto uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu pārredzamība

1. Dalībvalstis pieprasa, lai digitālās darba platformas informētu personas, kas veic platformu darbu, par automatizētu uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu izmantošanu.

Šī informācija ietver:

- a) attiecībā uz automatizētām uzraudzības sistēmām:
 - i) to, ka šādas sistēmas tiek izmantotas vai tiek ieviestas,
 - ii) darbību kategorijas, ko pārrauga, novērtē vai par kurām datus ievāc šādas sistēmas, tostarp pakalpojuma saņēmēja novērtējumu;
- b) attiecībā uz automatizētām lēmumu pieņemšanas sistēmām:
 - i) to, ka šādas sistēmas tiek izmantotas vai tiek ieviestas,
 - ii) šādu sistēmu pieņemto vai atbalstīto lēmumu kategorijas,
 - iii) galvenos parametrus, ko šādas sistēmas ņem vērā, un šo galveno parametru relatīvo nozīmīgumu automatizētajā lēmumu pieņemšanā, tostarp veidu, kādā personas, kas veic platformu darbu, personas dati vai rīcība ietekmē lēmumus,
 - iv) pamatojumu lēmumiem ierobežot, apturēt vai izbeigt personas, kas veic platformu darbu, kontu, atteikt samaksu par tās paveikto darbu, kā arī lēmumiem par tās līgumisko statusu vai jebkuram lēmumam ar līdzīgu ietekmi.

3. Digitālās darba platformas sniedz 1. punktā minēto informāciju kā rakstisku dokumentu, kas var būt elektroniskā formātā. Tās sniedz minēto informāciju ne vēlāk kā pirmajā darbdienā, kā arī būtisku izmaiņu gadījumā un jebkurā laikā pēc personas, kas veic platformu darbu, pieprasījuma. Informāciju sniedz kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu.
4. Digitālās darba platformas 1. punktā minēto informāciju dara pieejamu arī platformu darba ņēmēju pārstāvjiem. Tie šo informāciju dara pieejamu arī kompetentajām valsts iestādēm pēc to pieprasījuma.
5. [...]

Cilvēku veikta automatizēto sistēmu uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka digitālās darba platformas uzrauga un regulāri novērtē tādu atsevišķu lēmumu ietekmi uz personām, kuras veic platformu darbu, kas pieņemti vai atbalstīti ar automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām.
2. [...]
3. Dalībvalstis pieprasa digitālajām darba platformām nodrošināt pietiekamus cilvēkresursus, lai uzraudzītu un novērtētu tādu atsevišķu lēmumu ietekmi, kas pieņemti vai atbalstīti ar automatizētām uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmām. Personām, kurām digitālā darba platforma ir uzticējusi uzraudzības un novērtēšanas funkciju, ir tam nepieciešamā kompetence, apmācība un pilnvaras veikt šo funkciju, tostarp attiecībā uz automatizēto lēmumu noraidīšanu. Tās ir aizsargātas pret atlaišanu vai līdzvērtīgām darbībām, disciplināriem pasākumiem vai citādu nelabvēlīgu attieksmi saistībā ar savu funkciju pildīšanu.
4. Informāciju par novērtēšanu saskaņā ar 1. punktu dara pieejamu personām, kas veic platformu darbu, un platformu darba ņēmēju pārstāvjiem. Tie šo informāciju dara pieejamu arī kompetentajām valsts iestādēm pēc to pieprasījuma.

Cilvēku veikta svarīgu lēmumu pārskatīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, kas veic platformu darbu, ir tiesības bez liekas kavēšanās saņemt paskaidrojumu no digitālās darba platformas par jebkuru tādu lēmumu, kas pieņemts vai atbalstīts ar automatizētu lēmumu pieņemšanas sistēmu un kas tās būtiski ietekmē. Dalībvalstis gādā par to, lai digitālās darba platformas nodrošinātu personām, kas veic platformu darbu, piekļuvi kontaktpersonai, kuru digitālā darba platforma izraudzījies, lai apspriestu un precizētu lēmuma pamatā esošos faktus, apstākļus un iemeslus. Digitālās darba platformas nodrošina, ka šādām kontaktpersonām ir minētās funkcijas veikšanai nepieciešamā kompetence, izglītība un pilnvaras.

Digitālās darba platformas bez liekas kavēšanās sniedz personai, kas veic platformu darbu, rakstisku paziņojumu par iemesliem, kā rezultātā automatizēta lēmumu pieņemšanas sistēma pieņēmusi vai atbalstījusi jebkuru lēmumu ierobežot, apturēt vai izbeigt minētās personas kontu, lēmumu atteikt samaksu par paveikto darbu, lēmumu par personas, kas veic platformu darbu, līgumisko statusu vai jebkuru lēmumu ar līdzīgu ietekmi.

2. Ja personas, kas veic platformu darbu, nav apmierinātas ar saņemto paskaidrojumu vai rakstisko paziņojumu par iemesliem vai uzskata, ka ar 1. punktā minēto lēmumu tiek pārkāptas to tiesības, tām ir tiesības pieprasīt digitālajai darba platformai pārskatīt minēto lēmumu. Digitālā darba platforma atbild uz šādu pieprasījumu bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā divu nedēļu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, sniedzot personai, kas veic platformu darbu, pamatotu atbildi rakstiska dokumenta veidā, kas var būt elektroniskā formātā.
3. Ja ar 1. punktā minēto lēmumu tiek pārkāptas personas, kas veic platformu darbu, tiesības, digitālā darba platforma nekavējoties un jebkurā gadījumā divu nedēļu laikā labo minēto lēmumu vai, ja šāda labošana nav iespējama, piedāvā kompensāciju par nodarīto kaitējumu. Digitālā darba platforma veic nepieciešamos pasākumus, tostarp attiecīgā gadījumā veic izmaiņas automatizētajā lēmumu pieņemšanas sistēmā, lai nākotnē izvairītos no šādiem lēmumiem.
4. Šis pants neskar disciplinārās un atlaišanas procedūras, kas noteiktas valsts tiesību aktos un praksē, un koplīgumos.
5. Šo pantu nepiemēro personām, kas veic platformu darbu un kuras ir arī "komerciālie lietotāji" Regulas (ES) 2019/1150 nozīmē.

Drošums un veselība

1. Neskarot Padomes Direktīvu 89/391/EEK un saistītās direktīvas darba aizsardzības jomā, digitālās darba platformas attiecībā uz platformu darba ņēmējiem:
 - a) novērtē riskus, ko to drošībai un veselībai rada automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas, tostarp attiecībā uz iespējamiem ar darbu saistītu negadījumu riskiem, psihosociāliem un ergonomiskiem riskiem,
 - b) izvērtē, vai šo sistēmu aizsardzības pasākumi ir piemēroti apzinātajiem riskiem, ņemot vērā darba vides īpatnības,
 - c) ievieš atbilstošus preventīvos un aizsardzības pasākumus.
2. Digitālās darba platformas neizmanto automatizētas uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmas tā, lai tas radītu nepamatotu spiedienu uz platformu darba ņēmējiem vai citādi apdraudētu platformu darba ņēmēju fizisko un garīgo veselību.

9. pants

Informēšana un uzklauššana

1. Neskarot Direktīvā 2002/14/EK noteiktās tiesības un pienākumus, dalībvalstis nodrošina, ka platformu darba ņēmēju pārstāvjiem vai, ja šādu pārstāvju nav, platformu darba ņēmējiem, uz kuriem attiecas digitālās darba platformas, tiek nodrošināta informācija un uzklauššana par lēmumiem, kuru rezultātā varētu tikt ieviesta vai būtiski mainīta automatizēto uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu izmantošana.
2. [...]
3. Platformu darba ņēmēju pārstāvjiem vai attiecīgajiem platformu darba ņēmējiem var palīdzēt viņu izvēlēts eksperts, ciktāl tas nepieciešams, lai izskatītu jautājumu, kas ir informēšanas un uzklauššanas temats, un formulētu atzinumu. Ja digitālā darba platforma attiecīgajā dalībvalstī nodarbina vairāk nekā 500 darba ņēmēju, eksperta izdevumus sedz no digitālās darba platformas ar noteikumu, ka tie ir samērīgi. Dalībvalstis var noteikt ekspertu pieaicināšanas biežumu un digitālās darba platformas izdevumu maksimālo apmēru, vienlaikus nodrošinot palīdzības efektivitāti.

10. pants

[...]

IV NODAĻA

PLATFORMU DARBA PĀRREDZAMĪBA

11. pants

Platformu darba deklarēšana

Dalībvalstis pieprasa, lai digitālās darba platformas, kas ir darba devēji, saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem un procedūrām deklarētu platformu darbinieku veikto darbu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbs tiek veikts. Tas neietekmē konkrētus Savienības tiesību aktos paredzētus pienākumus, saskaņā ar kuriem pārrobežu situācijās darbu deklarē attiecīgajām dalībvalsts struktūrām.

12. pants

Piekļuve attiecīgai informācijai par platformu darbu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka digitālās darba platformas kompetentajām valsts iestādēm, kā arī platformu darba ņēmēju pārstāvjiem dara pieejamu šādu informāciju:
 - a) to personu skaits, kas regulāri veic platformu darbu, izmantojot attiecīgo digitālo darba platformu, un viņu līgumiskais vai nodarbinātības statuss;
 - b) vispārīgie noteikumi, ko noteikusi digitālā darba platforma, kas piemērojami minētajām līgumattiecībām un kas attiecas uz lielu skaitu līgumattiecību,
 - c) starpnieki, ar kuriem digitālajai darba platformai ir līgumattiecības.

2. Informāciju sniedz par katru dalībvalsti, kurā personas veic platformas darbu, izmantojot attiecīgo digitālo darba platformu. Informāciju atjaunina vismaz reizi sešos mēnešos un attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktu – katru reizi, kad noteikumi tiek būtiski grozīti.
3. Kompetentajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, un platformu darba ņēmēju pārstāvjiem ir tiesības pieprasīt digitālajām darba platformām papildu paskaidrojumus un sīkākas ziņas par jebkuru sniegto informāciju. Digitālās darba platformas uz šādu pieprasījumu atbild saprātīgā termiņā, sniedzot pamatotu atbildi.
4. Attiecībā uz tādām digitālajām darba platformām, kas ir mikrouzņēmumi, mazie vai vidējie uzņēmumi, dalībvalstis var paredzēt, ka 2. punktā minētais informācijas atjaunināšanas termiņš tiek samazināts līdz reizei gadā.

V NODAĻA

TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI UN IZPILDE

13. pants

Tiesības uz tiesisko aizsardzību

Neskarot Regulas (ES) 2016/679 79. un 82. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka personām, kas veic platformu darbu, tostarp personām, kuru nodarbinātība vai citas līgumattiecības ir beigušās, ir piekļuve iedarbīgai un objektīvai strīdu izšķiršanai un tiesības uz tiesisko aizsardzību, tostarp kompensāciju par nodarīto kaitējumu, ja tiek pārkāptas viņu tiesības, kas izriet no šīs direktīvas.

14. pants

Procedūras personu, kas veic platformu darbu, vārdā vai to atbalstam

1. Neskarot Regulas (ES) 2016/679 80. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka personu, kas veic platformu darbu, pārstāvji un citas juridiskas personas, kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi ir likumīgas intereses aizstāvēt personu, kas veic platformu darbu, tiesības, var iesaistīties jebkurā tiesas vai administratīvā procedūrā, lai īstenotu jebkuru no tiesībām vai pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas. Ja ir pārkāptas tiesības vai pienākumi, kas izriet no šīs direktīvas, viņi var rīkoties vienas vai vairāku tādu personu vārdā, kas veic platformas darbu, vai tās atbalstot.
2. [...]

- 2.a Ja tas nepieciešams personu, kas veic platformu darbu, tiesību aizstāvībai saistībā ar viņu personas datu aizsardzību, digitālās darba platformas 6. panta 4. punktā un 7. panta 4. punktā minēto informāciju dara pieejamu personu, kuras veic platformu darbu, pārstāvjiem, izņemot platformu darba ņēmēju pārstāvjus.

15. pants

Sakaru kanāli personām, kas veic platformu darbu

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka digitālās darba platformas, izmantojot digitālo darba platformu digitālo infrastruktūru vai līdzīgus iedarbīgus līdzekļus, rada iespēju personām, kas veic platformu darbu, sazināties un uzturēt savstarpējus sakarus, kā arī sazināties un uzturēt sakarus ar darba ņēmēju pārstāvjiem, vienlaikus ievērojot Regulā (ES) 2016/679 un Direktīvā 2002/58/EK noteiktos pienākumus. Dalībvalstis pieprasa, lai digitālās darba platformas atturētos no piekļuves šiem sakariem un saziņai, vai to uzraudzības.

16. pants

Piekļuve pierādījumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 4.a pantā minētajos procesos valstu tiesas vai kompetentās iestādes var uzdot digitālajai darba platformai atklāt visus tās rīcībā esošos attiecīgos pierādījumus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts tiesām ir pilnvaras izprasīt pierādījumus, kuri satur konfidenciālu informāciju, ja tās uzskata, ka tie ir būtiski attiecībā uz procesu. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts tiesu rīcībā, ja tās izprasa šādu informāciju, ir iedarbīgi pasākumi šādas informācijas aizsardzībai.
3. [...]

17. pants

Aizsardzība pret nelabvēlīgu attieksmi vai sekām

Dalībvalstis ievieš pasākumus, kas nepieciešami, lai personas, kas veic platformu darbu, tostarp viņu pārstāvjus no viņu pašu aprindām, aizsargātu pret jebkuru tādu digitālās darba platformas nelabvēlīgu attieksmi un pret tādām nelabvēlīgām sekām, kuru iemesls ir sūdzība, kas iesniegta digitālajā darba platformā, vai procesi, kas sākti ar mērķi panākt, lai tiktu ievērotas šajā direktīvā noteiktās tiesības.

18. pants

Aizsardzība pret atlaišanu

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai aizliegtu atlaist no darba vai rīkoties līdzvērtīgi un jebkādi gatavoties atlaist vai līdzvērtīgi rīkoties attiecībā uz personām, kas veic platformu darbu, pamatojoties uz to, ka viņas ir izmantojušas šajā direktīvā paredzētās tiesības.
2. Personas, kas veic platformu darbu un kas uzskata, ka ir atlaistas vai viņām piemēroti pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību, pamatojoties uz to, ka viņas ir izmantojušas šajā direktīvā paredzētās tiesības, var pieprasīt, lai digitālā darba platforma atlaišanu vai līdzvērtīgus pasākumus pienācīgi pamato. Digitālā darba platforma bez liekas kavēšanās šos iemeslus sniedz rakstiski.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tad, kad 2. punktā minētās personas, kas veic platformu darbu, tiesai vai citai kompetentai iestādei vai struktūrai iesniedz faktus, no kuriem var secināt, ka ir notikusi šāda atļaušana vai tikuši piemēroti līdzvērtīgi pasākumi, digitālajai darba platformai ir jāpierāda, ka atļaušana vai līdzvērtīgi pasākumi notikuši ar citu pamatojumu, nevis 1. punktā minēto pamatojumu.
4. [...]
5. Dalībvalstīm 3. punkts nav jāpiemēro tādām procesam, kurā lietas fakti jāizmeklē tiesai vai citai kompetentai iestādei vai struktūrai.
6. Šā panta 3. punkts neattiecas uz kriminālprocesiem, ja vien dalībvalstis nav noteikušas citādi.

19. pants

Pārraudzība un sodi

1. Pārraudzības iestāde vai iestādes, kas atbild par Regulas (ES) 2016/679 piemērošanas uzraudzību, ir atbildīgas arī par šīs direktīvas 5.a–8. panta piemērošanas uzraudzību un izpildes panākšanu saskaņā ar attiecīgajiem Regulas (ES) 2016/679 VI, VII un VIII nodaļas noteikumiem. Par šīs direktīvas 5.a–8. panta pārkāpumiem piemēro minētās regulas 83. panta 5. punktā minēto administratīvo naudas sodu maksimālo apjomu.

2. Šā panta 1. punktā minētās iestādes un citas valsts iestādes attiecīgā gadījumā sadarbojas šīs direktīvas izpildē savas attiecīgās kompetences ietvaros, jo īpaši gadījumos, kad rodas jautājumi par automatizētu uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas sistēmu ietekmi uz personām, kas veic platformu darbu. Šajā nolūkā minētās iestādes vai nu pēc pieprasījuma, vai pēc savas iniciatīvas savstarpēji apmainās ar attiecīgo informāciju, tostarp informāciju, kas iegūta saistībā ar pārbaudēm vai izmeklēšanām.
3. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis nosaka noteikumus par sodiem, ko piemēro gadījumos, kad pārkāpti valsts noteikumi, kas pieņemti, ievērojot šīs direktīvas noteikumus, vai jau agrāk spēkā esoši noteikumi, kas attiecas uz tiesībām, kuras ir šīs direktīvas darbības jomā. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Aizsardzības noteikumu stingrības nemazināšana un labvēlīgāki noteikumi

1. Šī direktīva nav pamats tam, lai samazinātu vispārējo aizsardzības līmeni, kas darba ņēmējiem jau piešķirts dalībvalstīs.
2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu prerogatīvu piemērot vai ieviest normatīvus un administratīvus aktus, kas ir labvēlīgāki platformu darba ņēmējiem, vai veicināt vai atļaut platformu darba ņēmējiem labvēlīgāku koplīgumu piemērošanu atbilstoši šīs direktīvas mērķiem. Attiecībā uz personām, kas veic platformu darbu un kam nav darba attiecību, šo punktu piemēro tiktāl, ciktāl šādi valsts noteikumi ir saderīgi ar noteikumiem par iekšējā tirgus darbību.
3. Šī direktīva neskar citas tiesības, kas personām, kas veic platformu darbu, piešķirtas saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem.

20.a pants

Dalībvalstis, izmantojot tiesību aktus vai koplīgumus, var paredzēt konkrētākus noteikumus, lai nodrošinātu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz to personu personas datu apstrādi, kuras veic platformu darbu, saskaņā ar šīs direktīvas 6., 7. un 8. pantu. Dalībvalstis var atļaut sociālajiem partneriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi uzturēt spēkā, sarunu gaitā izstrādāt un noslēgt tādus koplīgumus un panākt to izpildi, kuros, vienlaikus ievērojot vispārējo darba ņēmēju aizsardzību, nosaka kārtību attiecībā uz platformu darbu, kas atšķiras no šīs direktīvas 8.a, 9., 11. un 12. pantā minētās kārtības.

Transponēšana un īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [2 gadi pēc stāšanās spēkā]. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
3. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi veic atbilstošus pasākumus, lai šīs direktīvas īstenošanas nolūkā nodrošinātu sociālo partneru efektīvu iesaistīšanu un veicinātu un uzlabotu sociālo dialogu.
4. Dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem, ja sociālie partneri to kopīgi lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās katrā laikā var garantēt saskaņā ar šo direktīvu sasniedzamos rezultātus.

22. pants

Komisijas veikta pārskatīšana

Līdz [5 gadi pēc stāšanās spēkā] Komisija, pēc apspriešanās ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem Savienības līmenī un galvenajām ieinteresētajām personām un ņemot vērā ietekmi uz mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, pārskata šīs direktīvas īstenošanu un attiecīgā gadījumā ierosina leģislatīvus grozījumus.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētāja

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs
